

Un secol pierdut

5 februarie 2005

Gili Cârstea

Strategia divină proiectată în 1888 pentru mișcarea adventă, deși amânată destul de mult, nu s-a schimbat deloc și nu se va schimba oricât am lungi noi vremea cu necredința noastră. Omenirea are nevoie de solia îngerului al treilea, fără de care marea controversă, și deci istoria păcatului, nu se poate încheia.

Deși Conferința Generală experimentează pe trupul letargic al bisericii tot felul de strategii și proiecte de redeșteptare, acesta se încăpățânează să rămână în comă profundă, insensibil în fața oricărei terapii de șoc. Nu se simte deranjat nici de activitățile subtile, ca să nu spunem subversive, ale unor departamente ale CG care, din spatele laudabilului interes pentru libertate religioasă, angajează biserica în proiecte ecumenice sponsorizate de puterea Balaurului și care vor aduce curând puterea civilă în mâna bisericii. Liderii noștri se desfată în interesul și aprecierea cu care lumea religioasă privește Biserica Adventistă. Tot mai des și mai insistent ni se recunosc meritele și eforturile de îmbunătățire a lumii în care trăim, iar înalți responsabili adventiști sunt numiți în funcții de răspundere prin diversele comitete ale alianțelor inter-bisericești. Am obținut la Geneva un post permanent de ambasador ONU, suntem invitați cu drepturi depline la Assisi, avem observatori și membri în diversele comitete de lucru ale WCC (Consiliul ecumenic mondial), iar Uniunile noastre sunt primite cu entuziasm în alianțele evanghelice, numind venirea noastră printre ei ca fiind un eveniment istoric. Și este istoric, într-adevăr, căci nu-și imaginau ei nici în cele mai frumoase vise că vor scăpa de povara imensă pe care solia adventă a pus-o pe umerii creștinismului expirat al zilelor noastre.

Îngerul bisericii Laodicea nu va putea evita misiunea divină, oricât ar bate marea și uscatul după mirajul unității. Solia a rămas aceeași, iar scurgerea inutilă a timpului nu o va altera deloc:

“Adevărurile soliei îngerului al treilea (identificată a fi solia 1888) au fost prezentate de unii ca o teorie seacă; dar solia aceasta Îl prezintă pe Hristos cel viu. El trebuie prezentat ca Cel dintâi și Cel din urmă, ca Eu Sunt, rădăcina și odrasla lui David, luceafărul strălucitor de dimineață. Prin această solie trebuie prezentat lumii caracterul lui Dumnezeu în Hristos. Trebuie să răsună chemarea: “Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea

bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: ‘Iată Dumnezeuul vostru!’” - Is 40:9 (6T20).

“Ierusalimul” și “cetățile lui Iuda,” Laodicea noastră anemică, are nevoie de o prezentare urgentă a neprihăririi lui Hristos, ca să poată ieși în fața lumii cu solia salvatoare de care omenirea are nevoie disperată. Solia îngerului al treilea este singurul antidot în confuzia care stăpânește lumea cu privire la caracterul lui Dumnezeu, căci ea este o chemare de a discerne între Hristos și Baal. Îngerul din Apocalips 14 avertizează lumea că se închină unui hristos fals și expune consecințele devastatoare ale unei astfel de orbiri în vârtejul celei mai amețitoare conspirații globale.

În această criză majoră, în loc să ne ridicăm glasul, fără teamă, demascând ultimele lucrări ale diavolului, noi alergăm după aprecieri și favoruri, amețiți de proiectele de unitate globală ale strategilor din Babilon, angajând energiile bisericii în proiecte fără relevanță, visând la viață abundentă pe o planetă ce stă să explodeze.

Am încercat, și putem încerca la infinit strategii și tehnici, rana adâncă a “fiicei poporului Meu” nu va putea fi vindecată fără o curajoasă și hotărâtă decizie de a spune bisericii că solia îngerului al treilea este o descoperire a caracterului lui Dumnezeu, solie pe care Laodicea a evitat-o mai bine de un secol. Un secol pierdut, un secol disperat, un secol ucigaș.